ΑΝΑ ΤΗΝ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΝ

ΤΟ ΑΓΡΙΝΙΟΝ

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ

Ο ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ Η "ΔΗΜΗΤΡΑ"

ΜΙΑ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

(ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ)

Β'

ΑΓΡΙΝΙΟΝ, Ὀκτώβριος 1911.—Τὴν ζωηρὰν κίνησιν καὶ οἰκονομικὴν εὐρωστίαν τοῦ ἐμπορίου τῆς πόλεως, ἐξυπηρετεῖ σπουδαίως καὶ τὸ ἐνταῦθα ὑποκατάστημα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἥτις καὶ μέγαρον ἰδιόκτητον ἔκτισε καὶ ἥτις ἀρκούντως καὶ ἐξυπηρετεῖ καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ τε κτηματικοῦ καὶ γεωργικοῦ κόσμου, πρὸς ὃν παρέχει κτηματικὰ δάνεια κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς καλλιεργείας, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην δυνατὴν συνδρομὴν καὶ εὐκολίαν.

ΙΔΡΥΣΙΣ ΑΘΗΝ·Α·ΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Πρὸ τριῶν μηνῶν ἡ «Ἀθηναϊκὴ Τράπεζα κατιδοῦσα τὴν οἰκονομικὴν εὐεξίαν καὶ ἐμπορικὴν κίνησιν τοῦ τόπου καὶ ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς ἐργασίας της καὶ ἐνταῦθα, δὲν ὤκνησε νὰ ἱδρύσῃ ὑποκατάστημα καὶ νὰ ἀνοίξῃ τὰς πύλας τούτου εἰς τε τὸν κτηματικὸν καὶ γεωργικὸν πληθυσμὸν διὰ παροχῆς δανείων κτηματικῶν.

ΤΑ ΠΕΦΗΜΙΣΜΕΝΑ ΚΑΠΝΑ

ΤΙ ΚΑΠΝΙΖΟΥΝ ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ

Ἡ ἐτησία παραγωγὴ τοῦ καπνοῦ ἀνέρχεται, ὡς διὰ τῆς πρώτης μας ἐπιστολῆς εἴπομεν, εἰς 300,000 ὀκάδας ὑπολογιζομένης τῆς ἀξίας τοῦ καπνοῦ πρὸς τρεῖς δραχμὰς κατ' ὀκᾶν, κατὰ μέσον ὅρον, τὸ Ἀγρίνιον εἰσπράττει ἐκ τῆς καπνοπαραγωγῆς περὶ τὸ ἑκατομμύριον κατ' ἔτος. Ἡ ζήτησις ὅμως καὶ πώλησις τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους παραγωγῆς τοῦ καπνοῦ ὑπῆρξε, διὰ πρώτην φοράν, οὐχὶ ἀνάλογος πρὸς τὴν τῶν προηγουμένων ἐτῶν. Ἐγένοντο μικραὶ πωλήσεις, ἀλλὰ ἐπὶ ποιοτήτων δευτέρας καὶ τρίτης κατηγορίας. Τὰ πρώτης ποιότητος καπνά, τὰ ὁποῖα παράγουσιν αἱ ἐξαίρετοι γαῖαι τοῦ Ζαπαντίου καὶ τὰ ὁποῖα οὐδέποτε ἐπωλήθησαν εἰς τιμὴν κατωτέραν τῶν τεσσάρων δραχμῶν, ὡς καὶ τὰ καπνὰ τῆς Παραβόλας, παρέμενον καὶ μέχρι τῆς νέας ἐσοδείας ἀζήτητα ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῶν παραγωγῶν. Οἱ ἔμποροι τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἰδίᾳ τὰ καπνεμπορεῖα Βάρκα καὶ Κουλουριώτου, ἅτινα πάντοτε τακτικῶς προέβαινον εἰς ἀγορὰν μεγάλων ποσοτήτων καπνοῦ, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, προέβησαν εἰς ἀγορὰς μετὰ μεγάλης φειδοῦς καὶ ἐπιφυλάξεως. Ἡ προμήθεια τούτων ἀφεώρα καπνὰ δευτέρας καὶ τρίτης κατηγορίας, διὰ τοῦτο δὲ οἱ Ἀθηναῖοι καπνίζουσι σήμερον καπνὰ Ἀγρινίου, οὐχὶ ἀντάξια τῆς φήμης καὶ ποιότητός των. Ἐνταῦθα πιστεύεται ὅτι τ' ἀνωτέρω καταστήματα, ὡς καὶ ἄλλοι καπνέμποροι ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος, δὲν προέβησαν εἰς ἀγορὰν καπνοῦ πρώτης ποιότητος, ἵνα ἐξαναγκάσωσι τοὺς παραγωγοὺς καὶ ἐλαττώσωσι τὰς πρὸ δεκαετηρίδων καθιερωθείσας τιμὰς τῶν καπνῶν Ἀγρινίου. Οἱ παραγωγοὶ ὅμως ἐπροτίμησαν νὰ φυλάξωσιν ἐν ταῖς ἀποθήκαις τὸ προϊόν των μέχρι τῆς νέας ἐσοδείας καὶ ν' ἀντιμετωπίσωσι πᾶσαν οἰκονομικὴν καὶ χρηματικὴν δυσχέρειαν, ἣν ἀπαιτεῖ ἡ καλλιέργεια καὶ συλλογὴ τῆς νέας ἐσοδείας τοῦ καπνοῦ. Τοῦτο τὰ μάλιστα συνετέλεσεν εἰς τὴν οἰκονομικὴν δυσχέρειαν τῶν παραγωγῶν, καὶ πρὸς τούτοις ἐπέφερε καὶ αἰσθητὸν κλονισμὸν ἐπι ρώνοντε στόκον 7 ο/ο, ὡς καὶ ἰδιαίτερονένοι τησίαν τοῦ προϊόντος των καὶ πιεζόμενοι

ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΓΡΙΝΙΟΥ

Πλεῖστοι τῶν καπνοπαραγωγῶν πιεζόμενοι ἐκ τῆς ἀνάγκης συνωμολόγουν δάνεια μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, πρὸς ἣν παρέδιδον τὰ καπνὰ καὶ ἐλάμβανον τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς τούτου, ἐπὶ τῇ βάσει ἐκτιμήσεως τοῦ προϊόντος διὰ πραγματογνωμόνων, πληρώνοντες τόκον 7 ο/ο, ὡς ἰδιαίτερον ἐνοίκιον διὰ τὰς ἀποθήκας, εἰς ἃς ἡ Τράπεζα ἐνηποθήκευε τὸν καπνὸν μέχρι τῆς πωλήσεώς του, ὅτε ἐλάμβανε αὕτη τὰ ὡς δάνειον χορηγηθέντα πρὸς τοὺς παραγωγοὺς καὶ ἀπέδιδεν εἰς αὐτοὺς τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὅλης ἀξίας τοῦ καπνοῦ.

Οἱ καπνοπαραγωγοὶ ὅμως τοῦ Ἀγρινίου μετὰ συγκινήσεως παρατηροῦντες τὴν ἀχρηστίαν τοῦ ὑπολοίπου των καὶ πιεζόμενοι ἐκ τῆς οἰκονομικῆς ἀνάγκης καὶ ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν τοῦ φυτοῦ τοῦ Νικότου καλλιέργειαν ἀπαιτουμένων χρηματικῶν δαπανῶν, δὲν ὤκνησαν νὰ σκεφθῶσι καὶ λάβωσι γενναῖα μέτρα πρὸς ἀπόκρουσιν τῆς ἐπελθούσης κρίσεως ἐπὶ τῆς παραγωγῆς. Συνέστησαν τὸν Καπνοπαραγωγικὸν Σύνδεσμον ἡ «Δήμητρα», οὗτινος ἕδρα εἶναι αἱ «Ἀθῆναι».

Τοιουτοτρόπως ἐδόθη μία καλὴ λύσις καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅπερ διὰ τὸ Ἀγρίνιον ἀποτελεῖ τὸ ζωτικώτερον τῶν ζητημάτων, καὶ διὰ τοῦ ὁποίου δίδεται εἰς τὸν τόπον καὶ εἰς τὴν παραγωγὴν μεγάλη ὤθησις πρὸς ἐπέκτασιν τῆς καλλιεργείας καὶ συνεπῶς τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς τοῦ καπνοῦ.

ΜΥΓΗΝΙΟΣ

[illegible] Ρουμελιῶται μὲ τὸν ἱστορικὸν ντουλαμᾶν καὶ ταῖς ἀσημένιαις παλάσκαις, ὅπως πηγαίνουν εἰς τὰς πανηγύρεις

ΑΥΡΙΟΝ

— Ἡ πρόοδος τοῦ Ἀγρινίου
— Αἱ δημοτικαὶ πρόσοδοι.
— Ὁ φωτισμὸς τῆς πόλεως.
— Τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως.

Ε. ΜΑΡΛΙΤΤ

Η ΟΙΚΙΑ ΜΕ ΤΑΣ ΓΛΑΥΚΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

— Ἤξευρα καλά, τῇ εἶπε μὲ τόνον σοβαρόν, ὅτι ἦσθο γυνὴ μεγάλης ἠθικῆς ἀξίας, ἀλλὰ δὲν θὰ ἠμποροῦσα ποτὲ νὰ πιστεύσω ὅτι εἴχετε τόσον θάρρος ! Ἰδοὺ οἱ ἀδελφοί μου οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ σᾶς προσφέρουν ἄνθη· ἐγὼ ἠξεύρω πολὺ καλὰ ὅτι τὰ ἄνθη μαραίνονται γρήγορα· δι' αὐτὸ ἠθέλησα κάτι ἄλλο.

Τῇ προσέφερε λαμπρὸν περιδέραιον ἀδαμαντοκόλλητον.

— Τὸ καθὲν ἀπὸ αὐτὰ τὰ πετράδια, προσέθηκεν ὁ παῖς χαριέντως, θὰ σᾶς εἴπῃ πόσον εὐγνώμονες σᾶς εἴμεθα διότι ἀπεδόσατε τὴν ὑγείαν εἰς τὴν μητέρα.

— Κλαυδία ! εἶπεν ἡ ἀσθενὴς χαμηλοφώνως.

Ἡ νεᾶνις, ἐγονυπέτησε πλησίον της ἐπὶ τοῦ ἰκρίου καὶ μὲ ὀφθαλμοὺς χαμηλωμένους, εἶπεν.

— Ἡ θυσία δὲν ἔχει ἀξίαν ἢ ὅταν καταβάλλῃ κανεὶς ἀγῶνα διὰ νὰ προβῇ εἰς αὐτήν, ἐγὼ προέβην εἰς αὐτὴν ἀσμένως. ὥστε δὲν μοῦ ἀξίζουν αἱ συγκινητικαὶ αὐταὶ ἐκδηλώσεις εὐγνωμοσύνης.

Ἡ Δούκισσα ἀπηύθυνε νεῦμα ἀνεπαίσθητον πρὸς τὸν σύζυγόν της ὁ ὁποῖος ἀπεσύρθη ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν δύο πρωτοτόκων υἱῶν του, μόνος ὁ μικρὸς ἔμεινε καθήμενος ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς μητρός του.

— Εὐχαριστῶ, Κλαυδία μου, εὐχαριστῶ χιλιάκις· δέξου ἐπίσης ὅλα μου τὰ συγχαρητήρια διὰ τοὺς ἀρραβῶνας σου, τοὺς ὁποίους μοὶ ἀνήγγειλεν ἡ πενθερά μου, ἐξεπλάγην δι' αὐτούς. Διατί δὲν μοῦ εἶπες ποτὲ ὅτι ἀγαποῦσες τὸν ἐξάδελφόν σου ;

Ἡ Κλαυδία ἔμεινεν ἄφωνος,.. ἔπειτα ἐφοβήθη ἑαυτὴν ἂν ἔπαιζε τόσον ἄσχημα τὸν ῥόλον της, ἡ κωμῳδία δεν θὰ ἐχρησίμευεν εἰς τίποτε !

Ἔπρεπε λοιπὸν πρὸ παντὸς νὰ ἐμβαθύνῃ εἰς αὐτόν, νὰ ἐμποτισθῇ τρόπον τινὰ ἀπὸ αὐτόν, καὶ νὰ διέλθῃ ὅσῳ τὸ δυνατὸν καλλίτερα δι' ὅλων αὐτῶν τῶν δυσχερειῶν.

— Δὲν ἠμποροῦσα...δὲν ἐτολμοῦσα νὰ ὁμιλήσω περὶ τούτου, ἐψέλλισε. Δὲν ἤξευρα ἂν αὐτὸς μὲ ἀγαπᾷ.

Ἡ Δούκισσα ἔθλιψε τὴν χεῖρα της.

— Κλαυδία, εἶπε μὲ χαμηλὴν φωνήν, λυποῦμαι τὸν Δοῦκα, διότι σὲ ἀγαπᾷ...

— Ὄχι, ὄχι... ἀνέκραξεν ἡ νεᾶνις· δὲν μὲ ἀγαπᾷ...

— Πῶς ὄχι· ἠξεύρω τί λέγω· ἔχω εἰς χεῖρας μου μίαν ἐπιστολήν του ἀπευθυνομένην πρὸς σέ.

Ἡ Κλαυδία ἐφρικίασε.

— Μίαν ἐπιστολήν ; Δὲν ἔλαβον ἢ μίαν καὶ μόνην ἀπὸ αὐτόν, καί...

— Ναί, ἠξεύρω, εἶνε ἀκριβὲς τὸ τοιοῦτον· ἐγὼ θὰ εἶχα ἐννοήσει χθές, ἀλλὰ ὁ Ἀδαλβέρτος μοὶ ἐξήγησε τὰ πάντα, μοὶ ἐξωμολογήθη τὰ πάντα τὴν πρωΐαν· τὸ τοιοῦτον δὲν τῷ ἦτο εὔκολον· ἠξεύρω τὰ πάντα, Κλαυδία, σοῦ λέγω...Καὶ δὲν ἠμπορῶ νὰ μὴ λυποῦμαι ὅτι ἐχάθης δι' αὐτόν.

— Ἐλισσάβετ, εἶπεν ἡ νεᾶνις καταληφθεῖσα ἀπὸ ἔλεος καὶ ἀπὸ θαυμασμόν, δὲν ἐνυπῆρχεν εἰς τοῦτο ἢ μία πλάνη τοῦ Δουκός; μία ἁπλῆ φαντασιοπληξία..

— Ναί, μία πλάνη...μία φαντασιοπληξία...Ἠξεύρω, ἠμπορῶ νὰ ἐννοήσω, ἀλλὰ σὺ δὲν ἠμπορεῖς νὰ φαντασθῇς, Κλαυδία, πόσον τὰ πάντα τοῦ λοιποῦ εἶνε ἥσυχα ἐδῶ, εἶπε φέρουσα τὴν χεῖρα εἰς τὴν καρδίαν της· ἔπειτα ἐθώπευσεν ἡσύχως τὸν ἐπίδεσμον ὁ ὁποῖος ὑπῆρχεν εἰς τὸν καρπὸν τῆς χειρὸς τῆς Κλαυδίας.

— Ἐλισσάβετ, εἶπεν αὐτή, πάντοτε τὸ πνεῦμά σου ἦτο χριστιανικόν· πάντοτε ἔκρινες μετὰ τοσαύτης ἐπιεικείας, δηλαδὴ ἀπὸ τοιαύτης περιωπῆς τὰς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας· ἡ φαντασιοπληξία αὕτη ὑπῆρξε μόλις ἓν νέφος ἐπάνω εἰς οὐρανὸν αἴθριον καὶ ἀκτινοβόλον...Θὰ ἦσαι αὐτὴν τὴν φορὰν κριτὴς αὐστηρός;

Ἡ Δούκισσα ἐκίνησεν ἀρνητικῶς τὴν κεφαλήν.

— Ὄχι, ἐσυγχώρησα. Τὸ βραχὺ χρονικὸν διάστημα τὸ ὁποῖον μοὶ ἐχαρίσθη χάρις εἰς σέ, πρέπει ν' ἀφήσῃ μόνον γλυκείας ἀναμνήσεις εἰς ὅλους. Ἀ ! Κλαυδία διὰ πρώτην φορὰν ἀφότου εἶμαι σύζυγός του, μοῦ ὡμίλησε τὴν πρωΐαν καθὼς διακαῶς ἐπιθυμῶ νὰ ὁμιλῇ μαζί μου, ὡμίλησε μὲ ὅλην του τὴν καρδίαν, ἄνευ ἀποσιωπήσεων, μὲ ἁπλότητα καὶ μειλιχιότητα ἀπεριόριστον. Αὐτὸ συμβαίνει παραπολὺ ἀργά, ναί, ἀλλὰ εἶνε τόσῳ ὡραῖον, τόσῳ γλυκὺ νὰ βλέπω τὴν καρδίαν του ἄνευ πέπλου, νὰ διεισδύω εἰς τὰ ἐλάχιστα αἰσθήματά του. Ἐνυπάρχουσιν ἀκόμη μικραί τινες διαμαρτυρίαι μωρᾶς φιλαυτίας ἐντός μου. Φαντάσου ὅτι ἤθελα πάντοτε νὰ τοῦ ἀρέσω, καὶ δὲν ἀντελαμβανόμην ὅτι δὲν ἤμην πλέον ἢ μία πάσχουσα... Τώρα παρετήρησα καλὰ τὸν ἑαυτόν μου εἰς ἕνα καθρέπτην, κατ' ἀρχὰς αὐτὸ μ' ἐλύπησε παραπολὺ καὶ ἔπειτα...

Ἐσιώπησεν.

Οἱ ὀφθαλμοί της ἦσαν ὑγροί, ἐνῷ προσεπάθει νὰ μειδιάσῃ.

Ἡ Κλαυδία δὲν ἠδύνατο νὰ συγκρατήσῃ τὰ δάκρυά της τὰ ὁποῖα ἔρρεον ἐπὶ τῶν παρειῶν της.

— Τώρα, ὑπέλαβεν ἡ Δούκισσα, δὲν συλλογίζομαι πλέον ἢ αὐτόν, δὲν συλλογίζομαι καθόλου ἐμέ, καὶ μὲ λυπεῖ τόσον πολύ... Μίαν ἄλλην ἀκόμη...Τὴν πριγκήπισσαν Ἑλένην. Ἀγαπᾷ τὸν μνηστῆρα σου.

— Ναί, ἀπήντησεν ἡ Κλαυδία.

—Ὦ! ἐσύ... πλάσμα προικισμένον δαψιλῶς μὲ ὅλα τὰ θεῖα χαρίσματα, καὶ πρὸς τὸ ὁποῖον ὅλαι αἱ καρδίαι κλίνουν...Πόσον εὐτυχὴς θὰ εἶνε κανεὶς ὅταν ἀγαπᾶται τόσον πολύ.

...Ἡ φωνὴ τῆς Δουκίσσης ἦτο λυπηρά, σχεδὸν ἀπεγνωσμένη.

Ἡ Κλαυδία ἀπέτρεψε πρὸς στιγμὴν τὴν ὄψιν... Δὲν ἔπρεπε ν' ἀποκρύψῃ τὴν ὀδύνην τὴν ὁποίαν ᾐσθάνετο ;

— Δὲν θέλω νὰ σὲ κρατήσω περισσότερον, Κλαυδία, ὑπέλαβεν. Ἔχεις τόσας, τόσας φροντίδας νὰ λάβῃς σήμερον. Πρέπει νὰ παρουσιασθῇς ὡς μνηστὴ εἰς τὴν Ἐπίκληρον Δούκισσαν, ἐπίσης δὲ πρέπει νὰ σοῦ παρουσιάσουν τὴν μικρὰν κόρην τοῦ μνηστῆρός σου, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ κόρη σου. Ἔπειτα, αὐτὸς καὶ σύ, θὰ ἔχετε τόσα πράγματα νὰ εἰπῆτε... Πήγαινε, Κλαυδία, πήγαινε εἰς τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ.

Ἐμειδία, διότι τὸ μικρὸν της τέκνον εἶχε συρθῇ πλησιέστατα αὐτῆς, καὶ τῇ προσέφερε τὰ χείλη του πρὸς ἀσπασμόν. Ἡ Κλαυδία τὴν ἤκουσε ψιθυρίζουσαν· Ἀγάπη μου, ἡ μητέρα σου δὲν ἠμπορεῖ νὰ σὲ φιλήσῃ, διότι εἶνε ἄρρωστη.

Ἡ νεᾶνις βαθέως συγκεκινημένη, ἠσπάσθη τὴν διαφανῆ χεῖρα ἡ ὁποία ἐτείνετο πρὸς αὐτήν, καὶ προσεπάθησε νὰ καταλίπῃ ἠρέμα τὸ διαμέρισμα τῆς Δουκίσσης.

Ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸν κοιτῶνά της, κατέπεσεν ἐπὶ ἀνακλίντρου καὶ ἔκρυψεν ἐντὸς τῶν χειρῶν της τὸ δακρύβρεκτον πρόσωπόν της· ἡ θαλαμηπόλος τὴν παρετήρει μετ' ἐκπλήξεως.

Καὶ ἦτο ἡ μνηστὴ αὐτή;

Μία εὐτυχής, μία πλουσία μνηστή, μνηστὴ ἑνὸς τῶν ἐγκριτοτέρων ἀνδρῶν τοῦ τόπου, ὡραίου, γενναίου καὶ ἀγαθοῦ ;

Ἔκυψε καὶ ἀνέλαβε τὴν κοσμηματοθήκην ἡ ὁποία ἀπὸ τῶν γονάτων τῆς Κλαυδίας εἶχεν ὀλισθήσει κατὰ γῆς ἀνοιγομένη.

Ἡ θαλαμηπόλος διεῖδε μετὰ θαυμασμοῦ λαμπρὸν περιδέραιον ἐξ ἀδαμάντων.

Ἡ Κλαυδία δὲν ἔβλεπε τίποτε, οὔτε κανένα ἦτο ἐντελῶς ἀπερροφημένη ἀπὸ τὴν σκέψιν ταύτην ὅτι θὰ τῇ ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑπομείνῃ τὴν κατάστασιν αὐτήν.

Ἀφέθη νὰ ἐνδυθῇ.

Ἡ ἐσθὴς τὴν ὁποίαν ἔφερε τὴν προτεραίαν ἦτο κατεστραμμένη, δὲν εἶχε παραλάβει ἄλλην μεθ' ἑαυτῆς μεταβαίνουσα εἰς Ἀλτενστάιν· ἠναγκάσθη, ὅθεν νὰ φορέσῃ ἐσθῆτα ἀπὸ μαύρα τρίχαπτα, πένθιμον περιβολὴν διὰ μίαν μνηστήν, καὶ τὴν ὁποίαν δὲν ἀφαίρουνε ποσῶς ὁ ἐπίδεσμος τοῦ καρποῦ τῆς χειρὸς μετέβη, στηριζομένη ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ Λοθαρίου, παρὰ τῇ Ἐπικλήρῳ Δουκίσσῃ, ἡ ὁποία παρέθετε πρὸς τιμήν των πρόγευμα, κατόπι τοῦ ὁποίου ἀμφότεροι ἐδέχθησαν τὰ συγχαρητήρια τῶν προσώπων τῶν ἀποτελούντων τὴν αὐλήν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΞΩ ΚΟΣΜΟΝ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΜΗΔΑΜΙΝΑ ΑΙΤΙΑ ΠΟΛΕΜΩΝ

Ἡ Ἱστορία τῶν πολέμων ἀριθμεῖ μηδαμινὰ αἴτια ἐκ τῶν ὁποίων προέκυψαν οἱ πόλεμοι. Εἷς ἐκ τῶν μεγάλων πολέμων μεταξὺ Βενετίας καὶ Τουρκίας συνέβη διότι οἱ Βενετοὶ δὲν συνήθιζον νὰ φέρουν γένεια. Ὁ Μέγας Βεζύρης ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν πρεσβευτὴν τῆς Δημοκρατίας νὰ ὑποσχεθῇ σεβασμὸν εἰς ἓν ἔθιμον μωαμεθανικόν, δηλαδὴ νὰ ὁρκίζεται εἰς τὴν γενειάδα του, καὶ τὴν γενειάδα τοῦ Προφήτου. Ὁ πρεσβευτὴς ἀπήντησε ὅτι εἰς τὴν Βενετίαν κανεὶς δὲν φέρει γενειάδα.

— Εἶσθε λοιπὸν λαὸς πιθήκων; ἀπήντησεν ὁ Μέγας Βεζύρης. Ἕνεκα τῆς προσβολῆς ταύτης ὁ πρεσβευτὴς διέκοψε τὰς διαπραγματεύσεις καὶ ἡ συνέπεια ὑπῆρξεν εἷς αἱματηρὸς πόλεμος εἰς τὸν ὁποῖον ἐφονεύθησαν 30.000 χριστιανοὶ καὶ 120,000 Τοῦρκων. Ὁ πόλεμος μεταξὺ Σουηδίας καὶ Πολωνίας, ὁ ὁποῖος ἤρχισε κατὰ τὸ ἔτος 1645 συνήφθη ἐπειδὴ εἰς μίαν δεξίωσιν τῆς Πολωνικῆς Αὐλῆς τὸν μὲν βασιλέα τῆς Πολωνίας ἠκολούθουν τρεῖς ἀξιωματικοὶ ἐνῷ τὸν τῆς Σουηδίας μόνον δύο. Αὐτὸ ἤρκεσε νὰ κηρυχθῇ ὁ πόλεμος. Ἀποτελέσματα καταστρεπτικώτερα εἶχεν ἡ ἄφρων πρᾶξις ἑνὸς μικροῦ παιδίου Οὐγενότου, τὸ ὁποῖον ἔρριψε μίαν πέτραν κατὰ τοῦ δουκὸς δὲ Γκύζ. Αὐτὸ ἐπέφερε τὴν σφαγὴν τοῦ Βασσὺ καὶ τὸν πόλεμον τὸν θρησκευτικὸν ὁ ὁποῖος ἐπὶ τριάκοντα ἔτη αἱματοκύλισε τὴν Γαλλίαν.

ΕΡΩΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Τὰ πυρὰ τοῦ Ραδίου τὰ ὁποῖα ἀκτινοβολοῦσι τόσῳ μυστηριωδῶς ἐπὶ παντὸς ὅ,τι τὰ περιστοιχίζει μᾶς ἐπεφύλασσον μίαν ἔκπληξιν ὡσεὶ ἀκτῖνες Χ. αἱ ὁποῖαι κατακαίουν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὰς πλησιάζουν ἀπὸ πάρα πολὺ πλησίον, ἤναψαν πυρκαϊὰν ἐν τῇ καρδίᾳ ἑνὸς τῶν ἐπιστημόνων οἱ ὁποῖοι μελετῶσι τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν μετ' ἐπιμονῆς καὶ ἡ σύζυγος καὶ τὰ τέκνα τοῦ ἐπιστήμονος τούτου κλαίουν καὶ ὀδύρονται. Συντάκτης τῆς «Ἐφημερίδος» παρουσιάσθη εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ἐπιστήμονος τούτου ὁ ὁποῖος καλεῖται κ. Λανζεβὲν καὶ εἰσήχθη εἰς τὴν αἴθουσαν ὑπὸ τῆς πενθερᾶς τούτου. Εἰς Παρισίους κυκλοφορεῖ φήμη ἀπίθανος· ψιθυρίζεται ὅτι ὁ καθηγητὴς Λανζεβὲν κατέλιπε τὴν κατοικίαν του διὰ ν' ἀκολουθήσῃ τὴν κυρίαν Κιουρί, τὴν χήραν τοῦ μεγάλου ἐπιστήμονος.

— Ἔ πῶς ! Εἶνε γνωστὸν ἤδη ; ἀπήντησεν ἡ κυρία Κιουρί.

— Εἶνε λοιπὸν ἀληθές ;

— Εἶνε ἀπίστευτον, δὲν ἔχει οὕτω ; Ἡ χήρα τοῦ Πέτρου Κιουρί, ἡ μεγάλη ἐπιστήμων, ἡ ὁποία συνειργάσθη εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ραδίου, ἡ ὁποία εἶνε καθηγήτρια εἰς τὴν Σχολὴν τῶν Ἐπιστημῶν, ἡ ὁποία μικροῦ δεῖν εἰσήγετο εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τῆς Γαλλίας, ἡ περιώνυμος, ἡ διάσημος κυρία Κιουρὶ ἀπήγαγε τὸν σύζυγον τῆς κόρης μου τὸν πατέρα τῶν ἐγγόνων μου ! Ὁ κ. Λανζεβὲν ἦτο μαθητὴς τοῦ Κιουρί. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ καθηγητοῦ του, ἔθεσεν ἑαυτὸν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς χήρας του, διὰ νὰ τὴν βοηθήσῃ εἰς τὰς ἐργασίας της. Μικρὸν κατὰ μικρὸν ὁ κ. Λανζεβὲν ἔλαβε τὴν συνήθειαν νὰ εἶνε συχνότερα εἰς τὴν κατοικίαν τῆς κυρίας Κιουρὶ ἢ εἰς τὴν ἰδικήν του κατοικίαν πολὺ ταχέως—τὸ ὁρμέμφυτον μιᾶς γυναικὸς δὲν τὴν ἀπατᾷ ποτέ—ἡ κόρη μου κάτι ὑπωπτεύθη καὶ ἔπειτα αἴφνης, ἔμαθε τὰ πάντα. Ἀ! τί φρικταὶ σκηναί· τί τρομεραὶ ἡμέραι! Ἐπὶ τέλους μίαν ἡμέραν, πρὸ τριῶν μηνῶν ὁ κ. Λανζεβὲν ἀνεχώρησε μετὰ τῶν τέκνων του...

—Καὶ μετὰ τῆς Κυρίας Κιουρί;

— Δὲν ἠξεύρω· ἀλλ' ἓν γεγονὸς εἶνε βέβαιον, ὅτι κατέλιπεν αὐτὴ τοὺς Παρισίους ἀκριβῶς κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον μὲ αὐτόν.

Ὁ συντάκτης τῆς «Ἐφημερίδος» θὰ ἤθελε ν' ἀπευθύνῃ σχετικὰς ἐρωτήσεις καὶ πρὸς τὸν κ. Λανζεβέν, πρὸς τὴν κυρίαν Κιουρί. Ἀλλ' εἶνε ἀδύνατον νὰ εὑρεθῇ ἡ κυρία Κιουρί, κανεὶς δὲ δὲν ἠξεύρει ποῦ διαμένει ὁ κ. Λανζεβέν.

Πρὸς τοὺς πελάτας
ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰς οὐδεμίαν ἀπολύτως σχέσιν πρὸς τὰ Καταστήματα Ἀποστολοπούλου διατελεῖ ὁ ἄλλοτε ἐν αὐτοῖς ὑπηρετήσας Ἀπόστολος Α. Ἀποστολόπουλος. Καὶ ἔστω τοῦτο πρὸς γνῶσιν τῶν ἀξιοτίμων κ. πελατῶν ἡμῶν πρὸς ἀποφυγὴν οἱασδήποτε πλάνης.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῶν Καταστημάτων «Αὐγῆς Ἀθηνῶν» Θ. Ν. Ἀποστολοπούλου).

Ἐν Ἀθήναις. Πλατεῖα Ἁγίων Θεοδώρων. Ὁδὸς Εὐριπίδου 6.

ΜΕΓΑ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ
ΓΕΩΡ. & ΑΙΚΑΤ. ΧΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑ

Ἔπιπλα παντὸς εἴδους. Ποικιλία εἰδῶν **ἐπιπλοστρωσίας** (ταπετσαρίας). **Ἐργασία** καλλιτεχνική, **στερεότης** ἠγγυημένη, **ποιότης** ὑλικῶν ἐξαίρετος τιμαὶ ὡρισμέναι καὶ ἀσυναγώνιστοι. Τὰ κέρδη **ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν.**

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οἰκία ἐκ μεσαίου καὶ κάτω πατώματος ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαυρομιχάλη 38, ἐκ δωματίων 6 ἐγκαταστάσεως ἀεριόφωτος καὶ πάντων τῶν χρειωδῶν εἰς τιμὴν συμφερωτάτην. Πληροφορίαι εἰς τὸ ἄνω πάτωμα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἓν δωμάτιον μετὰ τροφῆς παρὰ οἰκογενείᾳ ὁμιλούσῃ καὶ τὴν Γαλλικήν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ. Ἐνοικιάζεται τὸ κεντρικώτατον μὲ πελατεῖαν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου 53 Βασ. Φωτογραφεῖον Παντζοπούλου ἐνοίκιον οἰκίας, ἀτελὲς μηχανημάτων ἐπίπλων κλπ. μόνον δραχμ. 150 τὸν μῆνα.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ 28 ΕΤΩΝ
ΥΓΡΟΝ
ΑΝΤΙΒΛΕΝΝΟΡΡΟΙΚΟΝ
ΕΣΤΕΜΜΕΝΟΝ ΥΠΟ 134 ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΕΠΙΤΥΧΙΩΝ

Τὸ θαυματουργὸν τοῦτο φάρμακον θεραπεύει ῥιζικῶς καὶ ἀσφαλῶς τὴν ὀξεῖαν καὶ τὴν χρονιωτάτην **Βλεννόρροιαν** ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καθὼς καὶ τὴν **Λευκόρροιαν** εἰς 8 ἡμέρας.

ΕΠΙΤΥΧΙΑ 100 τοῖς 100

Εἰδικὸς ἰατρὸς καὶ ὁ ἐφευρέτης δέχονται δωρεὰν ἐν τῷ φαρμακείῳ του πάσχοντας καὶ ἐν ἰδιαιτέρᾳ αἰθούσῃ τὰς πασχούσας ἀπὸ 8—12 καὶ 3—9.

Ἡ φιάλη δραχ. 5.50. Εἰς τὰς ἐπαρχίας στέλλεται ἀντὶ δρχ. 7 καὶ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 12. Τὸ ἀντίτιμον προαποστέλλεται. Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

ΜΕΓΑΛΟΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Ν. ΒΑΚΤΑΛΟΠΟΥΛΟΥ
Γωνία Σόλωνος καὶ Ἱπποκράτους ἀρ. 75.

Ο ΦΟΙΝΙΞ
ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ ΖΩΗΣ

Ἱδρυθεῖσα τῷ 1844 καὶ ὑποκειμένη εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως

Ἐγγυητικὰ κεφάλαια 411 ἑκατ. φρ. Ἀσφάλειαι ἐν ἰσχύϊ 693 ἑκ. φρ.

Ἀσφάλειαι ἰσόβιοι, μικταί, σύνθετοι προικοδοτήσεως κλπ. ὑπὸ τοὺς πλέον ἐλευθερίους καὶ εὐνοϊκοὺς διὰ τοὺς ἀσφαλιζομένους ὅρους.

Κλάδος Πυρὸς Ἱδρυθεὶς τῷ 1819

Ἡ ἀνωτέρω Ἑταιρία ἔχει καταθέσει εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος δρ. 400,000 ὡς ἐγγύησιν δι' ἀμφοτέρους τοὺς Κλάδους.

Ἐμπορικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος
Γενικὸς Πράκτωρ ἐν Ἑλλάδι

Ο ΙΑΤΡΟΣ
τῶν μεταδοτικῶν καὶ Γυναικολογικῶν Νοσημάτων
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Δ. ΧΑΤΖΑΝΤΩΝΑΚΗΣ

Θεραπεύει τὴν Βλεννόρροιαν μεθ' ὅλων τῶν ἐπιπλοκῶν αὐτῆς (Στενωμάτων κυστίτιδος κλπ.)
Τὴν Συφιλίδα καθ' ὅλα τὰ στάδια.
Τὰ Γυναικολογικὰ Νοσήματα.
ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ του
Ὁδὸς Κάνιγγος ἀρ. 11
Ὧραι ἐπισκέψεως 9—12 π. μ. καὶ 3—7 μ. μ. Διὰ τοὺς ἀπόρους δωρεάν.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΔΕΜΑΤΩΝ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΡΓΑΛΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΕΙΔΩΝ ΕΚ ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ
Γ. ΡΕΒΕΛΑΚΗ

Κλύσματα διάφορα	Βαρόμετρα
Ζῶναι κοιλίας	Ἠλεκτρικαὶ μηχαναὶ
Ὀμφαλεπίδεσμοι	Καθετῆρες διάφοροι
Εἴδη διάφορα ἐκ καουτσοὺκ	Ὀφθαλμοὶ τεχνητοὶ
	Ζυγοὶ διάφοροι
Μηχανήμ. ζαχάδων	Θερμόμετρα διάφορα
Γάντια Μασάζ	Κάλτσαι ἐλαστικαὶ
Crayolas anglais	Ξυράφια αὐτόματα
Πτυελίστραι ἀσθενῶν	Οὐροδοχεῖα ἀκραπείας
Προσκεφ. ἐλαστικὰ	
Ὀμματοϋάλια	Στηθόδεσμοι ὀρθοπεδικοὶ
Λορνιὸν	
Νεφρεπίδεσμοι	Σουσπανσουὰρ
Μαστοὶ ἐκ καουτσοὺκ	

Πάντα ταῦτα αὐτοπροσώπως ἐξελέγξασα παρὰ τῶν μεγαλειτέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ρεβελάκη. Συνοικία Καλαμιώτου.

61 ὁδὸς Κολοκοτρώνη 61

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΑ εὐθηνὰ εἰς θέσιν Παγκράτι. Πληροφορίαι ὁδὸς Διάκου ἀριθ. 25 πρὸ τῆς γεφύρας.

ΚΥΡΙΑ ἀξιοπρεπὴς ζητεῖ αἴθουσαν ἢ δύο δωμάτια ἄνευ ἐπίπλων παρ' οἰκογενείᾳ ὀλιγομελεῖ ἥτις νὰ μὴ μετακομίζῃ. Πληροφορίαι Κ. Α. «Ἐμπρός».

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ τοῦ ἱππικοῦ ζητεῖ ἓν δωμάτιον ἐπιπλωμένον σὲ ἥσυχη οἰκογένεια κοντὰ στὸν Στρατῶνα τοῦ Ἱππικοῦ. Ἀπευθυντέον ὑπὸ τὰ Α. Β. Γραφεῖα «Ἐμπρός».

ΓΑΛΑΚΤΟΥΧΟΝ ΑΛΕΥΡΟΝ ΝΕΣΤΛΕ
ΤΕΛΕΙΑ ΤΡΟΦΗ ΔΙΑ
ΤΑ ΒΡΕΦΗ, ΑΝΑΡΡΟΝΥΑΣ ΚΑΙ ΓΕΡΟΝΤΑΣ
ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΕΛΒΕΤΙΚΟΝ ΓΑΛΑ
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα καὶ φαρμακεμπορεῖα.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ Διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ Κρήτην.
Κος ΕΥΓ. ΠΛΟΚ ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΙΜΑ ΚΟΥΦΩΜΑΤΑ ΝΙΚΛΑ

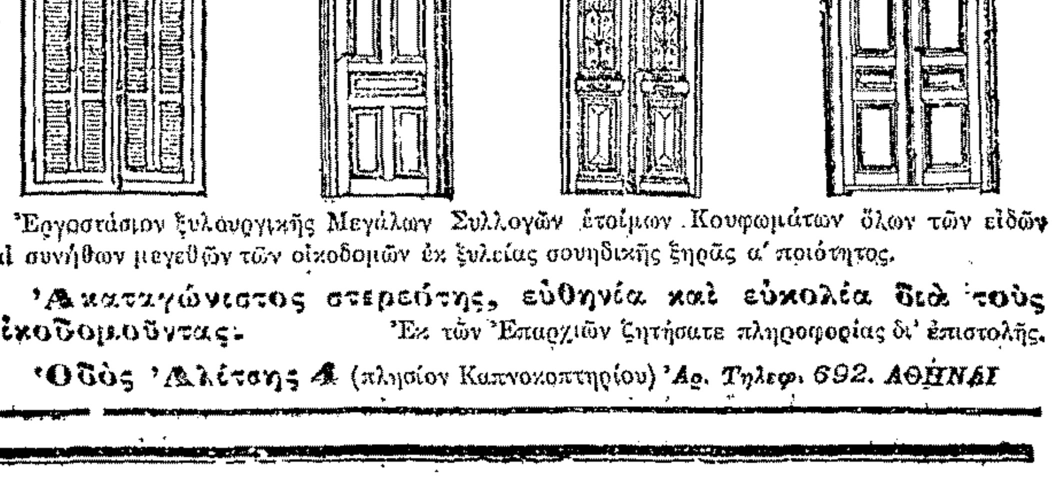

Ἐργοστάσιον ξυλουργικῆς Μεγάλων Συλλογῶν ἑτοίμων Κουφωμάτων ὅλων τῶν εἰδῶν καὶ συνήθων μεγεθῶν τῶν οἰκοδομῶν ἐκ ξυλείας σουηδικῆς ξηρᾶς α' ποιότητος.

Ἀκαταγώνιστος στερεότης, εὐθηνία καὶ εὐκολία διὰ τοὺς οἰκοδομοῦντας. Ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν ζητήσατε πληροφορίας δι' ἐπιστολῆς.

Ὁδὸς Ἀλίτσης 4 (πλησίον Καπνοκοπτηρίου) *Ἀρ. Τηλεφ. 692. ΑΘΗΝΑΙ*

ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ο ΛΗΣΤΑΡΧΟΣ ΤΣΑΝΑΚΑΣ
ΚΑΙ Η ΛΕΒΕΝΤΙΣΣΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩ
ΕΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ 5ΛΕΠΤΑ ΦΥΛΛΑΔΙΑ

Καταπληκτικοῦ ἐνδιαφέροντος, εἰδυλλιακὸν πρωτότυπον Ἑλληνικὸν μυθιστόρημα, πλεκόμενον γύρω ἀπὸ ἕνα ρωμαντικὸν ἔρωτα γεννηθέντα μέσα εἰς τὴν ἀπέραντον πρασίνην θάλασσαν τῶν Θεσσαλικῶν κάμπων.

Ο ΛΗΣΤΑΡΧΟΣ ΤΣΑΝΑΚΑΣ

ἔτυχε ν' ἀκούσῃ ὅλως τυχαίως, ὅτι εἰς τὰ ἀπρόσιτα κορφοβούνια τῶν Ἀγράφων ζῇ μία ἰδιόρρυθμος βλαχοπούλα, ἡ ΚΡΥΣΤΑΛΛΩ, ἡ ὁποία προσβληθεῖσα μίαν ἡμέραν ὑπὸ τῶν Τούρκων, ᾐσθάνετο κατ' αὐτῶν τόσον τρομερὸν ΜΙΣΟΣ, ὥστε ἠκούσθη λέγουσα.

— Ἕνα φιλὶ θὰ δώσω ρεγάλο σ' ἐκεῖνο τὸν λεβέντη, ποῦ θὰ μοῦ φέρῃ σκλάβα ἐδῶ πάνω τὴν Φατμὲ-Χανοὺμ, τὴν γυναῖκα τοῦ μπέη, ποῦ μὲ πρόσβαλε !

Ο ΛΗΣΤΑΡΧΟΣ ΤΣΑΝΑΚΑΣ, νοικοκυρόπαιδο, ποτὲ ἄβγαλτο στὸν πόλεμο καὶ στὸ κλαρί, σὰν ἔμαθε τὰ λόγια αὐτά, κατελήφθη ἀπὸ ἐνθουσιασμόν. Φεύγει κρυφὰ ἀπὸ τὸ σπῆτί του, ἀνεβαίνει στ' Ἄγραφα, συναντᾷ μέσα εἰς τὰ πατρικά της πλούτη τὴν Κρυστάλλω, ἕνα θαῦμα εὐμορφιᾶς, καὶ τῆς λέγει·

Ἑτοίμασε τὸ πιὸ γλυκὸ φιλί, κυρά μου. Ἐγὼ θὰ πάω νὰ σοῦ φέρω τὴν σκλάβα ποῦ ζητεῖς. Ἐγὼ θὰ τὴν φέρω !

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΤΕΛΕΙΑ ΑΠΟ ΠΑΣΗΣ ΑΠΟΨΕΩΣ

Ἐκτὸς τῶν κοινῶν εἰκόνων, τὸ βιβλίον θὰ κοσμῆται καὶ ὑπὸ πολυχρώμων λιθογραφημένων εἰκόνων, ἀναπαραστάσεις φυσικῶν χρωμάτων τοπείων καὶ προσώπων. Ἀναμείνατε τὸ πρῶτον φυλλάδιον καὶ θὰ ἐκπλαγῆτε, διότι μετὰ χρωματιστοῦ ἐπίσης Ἑλλάδι τοιοῦτον ἔργον. Τὸ πρῶτον φυλλάδιον θὰ περιέχῃ μεγάλην δισέλιδον πολύχρωμον εἰκόνα· πρώτην φορὰν ἐκδίδεται ἐν ἐξωφύλλου. Λεπτὰ 5.

Ἐκδότης **ΑΝΤ. ΣΑΡΑΒΑΝΟΣ**